

тата, притѣжателъ на дългътъ за когото е расп儒家, трѣба да присутства въ разсѫденіята за работытѣ на испадналіятѣ, съврѣменно трѣба да му ся забѣлѣжи и исканіето за въ противенъ случай. Така сѫщо, постояннството на едного отъ кредиторитѣ, ако бы да е лжливо, или отъ кражбѫ, или отъ други подобенъ видъ прѣстѣпленіе и вина, или пжкъ ако е отъ слаба [малка] нѣкоя лжя или грѣшка, до разглѣжданіето на тія нѣща, спиранието на разглѣжданіето на работытѣ, зависи отъ удобреніето и заповѣдътѣ на търговското сѫдилище. Исканіето прочее на такъвъ лжливъ и лукавъ кредиторинъ, не ся забѣлѣжва нито даже за въ противенъ случай, нѣ отъ което място трѣба да му ся испыта вината, независимо ще ся разглѣда, и до гдѣ ся не докаже правото му, не ще има право да присутства въ съвѣта на разсѫденіето за работытѣ на испадналіятѣ.

Членъ 208). Кредиторитѣ когато ся съпротивляватъ за да си намѣри правото единъ кредиторинъ, който постоянно присутства за превилегировано право, или за залогътъ когото има въ рѫцѣтѣ си, той може да присутства въ разсѫденіята за работытѣ на испадналіятѣ, като другите обикновени кредитори.

Членъ 209). Слѣдъ изминуваніето на сроковотѣ, които ся опредѣляватъ въ 199-ия и въ 204-ия членове, за онія кредитори, които живѣятъ въ Царскѣтѣ държавѣ, ще ся прѣдприема вече да ся направи конкордатото, което значи погодяваніе, съврѣменно ще ся свършватъ и всичкытѣ други работи на испадналіятѣ. Обаче за онія кредитори които живѣятъ вънъ отъ сухопутнитѣ владѣнія на Царското правительство, трѣба да ся испълняватъ исклученіята, които ся показватъ въ идующитѣ 273-ия и 274-ия членове.

Членъ 210). Въ разстояніето на опредѣленніята срокъ, познатитѣ и непознатитѣ кредитори, които бы ся показа-